

Krystyna Gozdan

Formy opodatkowania i ewidencji księgowej mikro i małych firm

Ekonomiczne Problemy Usług nr 102, 576-583

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRYSTYNA GOZDAN

Biuro Rachunkowe „Buchalter”

FORMY OPODATKOWANIA I EWIDENCJI KSIĘGOWEJ MIKRO I MAŁYCH FIRM

Wprowadzenie

W wyniku zmian ustrojowych po roku 1989 i transformacji w gospodarce narodowej nastąpił dynamiczny rozwój przedsiębiorczości. Powstawały głównie mikro i małe przedsiębiorstwa, które wykorzystywały zgromadzony rodzinny kapitał lub korzystały z kredytów bankowych.

W Ustawie z dnia 23.12.1988 roku o działalności gospodarczej (DzU 1989, nr 41, poz. 234) uregulowano pojęcie „przedsiębiorcy” oraz zapoczątkowano liberalizację działalności gospodarczej¹.

Uchwalono kilka nowych aktów prawnych regulujących prowadzenie prywatnej działalności gospodarczej, między innymi Ustawę z dnia 02.07.2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej², Ustawę z dnia 29.08.1997 roku Ordynacja Podatkowa³, oraz akty prawne określające nowy system podatkowy i system ewidencji księgowej.

Małe firmy podejmujące działalność gospodarczą dokonują wyboru najkorzystniejszej formy opodatkowania, uwzględniając specyfikę danej firmy, profil działalności, przewidywane przychody i koszty. W trakcie prowadzenia działalności gospodarczej firmy powinny oceniać wybraną formę opodatkowania i z końcem roku podatkowego podjąć decyzję o zmianie na bardziej optymalną.

Istniejące na rynku gospodarczym biura rachunkowe i biura doradców podatkowych wspomagają małe firmy w prowadzeniu księgowości, jak również w podejmowaniu trafnych decyzji podatkowych i prawidłowym stosowaniu przepisów obowiązującego prawa.

Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie aktów prawnych regulujących zasady opodatkowania działalności gospodarczej firm i odpowiadających im rodzajów ewidencji księgowej. Jednocześnie wymienia się w aktach takie rozwiązania prawne, które umożliwiają mikro i małym firmom dokonać wyboru prostych i tanich form opodatkowania i ewidencji księgowej. Stworzenie przez ustawodawcę właściwego systemu prawnego, pozwalającego małym firmom łagodzić obciążenia podatkowe, obniżyć koszty obsługi księgowej i prawnej, jest znaczącym czynnikiem sprzyjającym powstawaniu i rozwojowi tych firm.

¹ J. Broł, *Prawo przedsiębiorców*, red. A. Żor, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce Zarząd Główny w Warszawie, Warszawa 2009, s. 13–25.

² Tekst jednolity DzU 2007, nr 155, poz. 1095, z późn. zm.

³ Tekst jednolity DzU 2012, poz. 749.

W celu doskonalenia rozwiązań prawnych, jak również w związku ze zmieniającą się sytuacją gospodarczą w kraju i na świecie, obowiązujące prawo podatkowo-księgowe jest aktualizowane, ujednolicane i tworzone na nowo.

Niemalże znaczenie w uchwalaniu sprzyjających rozwiązań dla mikro i małych firm ma oddziaływanie na ustawodawcę środowisk biznesowych i naukowych.

1. Formy opodatkowania mikro i małego przedsiębiorcy oraz stosowane urządzenia ewidencji księkowej

Pojęcie mikro i małego przedsiębiorcy pojawia się w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, jak również w ustawach podatkowych. Pojęcia nie są jednoznaczne, jednak ogólnie można określić dwie wielkości ekonomiczne określające rozmiar firmy:

- osiągnięty roczny obrót ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych,
- liczbę zatrudnionych pracowników.

Dla małego przedsiębiorcy ustawodawca określił następujące formy opodatkowania i urządzenia księgowe:

- opodatkowanie ryczałtowe i ewidencję przychodów,
- opodatkowanie na zasadach ogólnych z zastosowaniem podatkowej księgi przychodów i rozchodów,
- opodatkowanie na zasadach ogólnych i dobrowolnego prowadzenia ksiąg handlowych.

Uproszczoną ewidencję księgową (ewidencja przychodów, podatkowa księga przychodów i rozchodów) można nazwać ewidencją podatkową, jako że głównie służy do prawidłowego rozliczenia firmy z Urzędem Skarbowym. Najbardziej popularną formą ewidencji księkowej dla małej firmy jest prowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

W przeprowadzonej przez Departament Analiz i Prognoz Ministerstwa Gospodarki⁴ ankiecie dotyczącej rodzaju prowadzonej ewidencji księkowej, ankietowani wskazali, że 55% firm prowadzi podatkową księgę przychodów i rozchodów, 13% – kartę podatkową zaś ryczałtową ewidencję przychodów – 8%⁵.

Wyżej wymienione dwie pierwsze formy ewidencji księkowej pozwalają małym firmom znacznie obniżyć koszty prowadzenia księgowości i przeznaczyć uzyskane środki finansowe na rozwój firmy.

Na podstawie prowadzonej usługowo ewidencji księkowej w biurze rachunkowym, miesięczny średni koszt prowadzenia ewidencji ryczałtowej dla firmy wynosi 150,00 zł, księgi przychodów i rozchodów 350,00 zł, księgi handlowej 1500,00 zł (dane pochodzą z biura rachunkowego „Buchalter” z 2012 roku).

⁴ Departament Analiz i Prognoz Ministerstwo Gospodarki, *Trendy rozwojowe sektora MSP w ocenie przedsiębiorców w drugiej połowie 2011 roku (Numer 1/2012)*, Warszawa, kwiecień 2012, s. 1–6.

⁵ Opracowanie przedstawia wyniki ankiety przeprowadzonej w styczniu 2012 r. Dominująca większość respondentów to mikroprzedsiębiorstwa (76% firm), małe stanowiły 16%, zaś średnie 8% ogółu firm (dalej „ankieta”).

W zależności od potrzeb, firmy przy uproszczonej ewidencji księgowej prowadzą dodatkowe ewidencje – rozrachunków, raporty bankowe, raporty kasowe oraz wymagane przepisami prawa: rejestry VAT, ewidencję środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, karty wynagrodzeń pracowników, dokumentację kadrowo-płacową, dokumentację ubezpieczeń społecznych.

Jednostki prowadzące działalność gospodarczą oprócz podatku dochodowego podlegają innym podatkom i opłatom pozapodatkowym, wśród których można wymienić między innymi:

- podatek od towarów i usług (ustawa o PTU)⁶,
- podatek od nieruchomości,
- opłata skarbową i podatek od czynności cywilnoprawnej,
- składki na ubezpieczenia społeczne,
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Do najważniejszych z wymienionych można zaliczyć podatek od towarów i usług, zwany też podatkiem od wartości dodanej VAT. W ustawie o PTU w dziale trzecim art. 15 ust. 1 i 2 definiuje się pojęcie podatnika i działalności gospodarczej.

Ust. 1 „Podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności”.

Ust. 2 „Działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody, również wówczas, gdy czynność została wykonana jednorazowo w okolicznościach wskazujących na zamiar wykonywania czynności w sposób częstotliwy. Działalność gospodarcza obejmuje również czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnej i prawnej w sposób ciągły dla celów zarobkowych”.

Definicje te są bardzo szerokie i wskazują na powszechność występowania podatku od towarów i usług.

Małe firmy bez względu na wybraną formę opodatkowania w podatku dochodowym mogą stać się podatnikami podatku od towarów i usług.

W ustawie o PTU występuje także definicja małego podatnika i występują zwolnienia podatkowe w zależności od rozmiarów działalności. Art. 113 ust. 1 określa zwolnienie podmiotowe: „Zwalnia się od podatku podatników, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczy łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150 000,00 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku”.

Pozostałe ustępy art. 113 dotyczą sytuacji utraty zwolnienia podmiotowego (ust. 7) w przypadku dobrowolnej rezygnacji ze zwolnienia (ust. 13), wyłączenia wynikające z ustawy. Warunkiem korzystania ze zwolnienia podmiotowego jest obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży za dany dzień, nie później niż przed dokonaniem sprzedaży w dniu następnym.

⁶ Ustawa z dnia 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług, DzU 2011, nr 177, poz. 1054; dalej „ustawa o PTU”.

Ustawa o PTU przewiduje również zwolnienia przedmiotowe, gdzie dostawa lub świadczona usługa nie podlega VAT, np. dostawa złota dla Narodowego Banku Polskiego czy np. usługi w zakresie obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. W sytuacji wyboru podatku VAT lub utraty zwolnienia, podatnicy są obowiązani prowadzić ewidencję zakupu i sprzedaży w celu ustalenia danych niezbędnych do sporządzenia deklaracji podatkowych VAT. Ulgowe rozwiązania podatkowe w stosunku do zdefiniowanego w art. 2 pkt. 25 ustawy o PTU „małego podatnika”, to możliwość zastosowania metody kasowej (art. 21) w rozliczeniu podatku VAT i składanie deklaracji podatkowych VAT za okresy kwartalne (art. 99 ust. 2).

Metoda kasowa uzależnia możliwość rozliczenia podatku należnego i naliczonego VAT od otrzymania zapłaty za faktury VAT wystawione i uregulowania zobowiązań za otrzymane faktury VAT zakupu. Takie rozwiązanie podatkowe w ustawie o PTU zwiększa płynność finansową firmy i zapobiega zatorom płatniczym w gospodarce.

1.1. Ryczałtowe formy opodatkowania i ewidencja przychodów

W Ustawie z dnia 20.11.1998 roku o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne⁷ wymienia się dwie formy zryczałtowanego podatku dochodowego:

- kartę podatkową,
- ryczałt od przychodów ewidencjonowanych.

„Podatnicy prowadzący działalność opodatkowana w formie karty podatkowej są zwolnieni od obowiązku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych oraz wpłacania zaliczek na podatek dochodowy. Podatnicy ci są jednak obowiązani wydawać na żądanie klienta rachunki i faktury, o których mowa w odrębnych przepisach, stwierdzające sprzedaż wyrobu, towaru lub wykonanie usługi oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków i faktur w okresie pięciu lat podatkowych, licząc od końca roku, w którym wystawiono rachunek lub fakturę” (art. 24 ust.1 u.z.p.d.).

Powyższa forma opodatkowania jest najprostszą i najtańszą pod względem kosztów prowadzenia księgowości. Koszt obsługi księkowej ogranicza się do prowadzenia wymaganej prawem ewidencji np. ewidencji kadrowo-płacowej zatrudnionych pracowników. Podstawą stosowania karty podatkowej w prowadzonej działalności gospodarczej jest spełnienie warunków uzasadniających opodatkowanie w formie karty podatkowej (art. 23, art. 25 u.z.p.d.).

Po złożeniu wniosku przez podatnika o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej, naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję ustalającą wysokość podatku dochodowego, odrębnie na każdy rok. Jeżeli naczelnik urzędu skarbowego stwierdzi brak warunków do zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej, wydaje decyzję odmowną. W tym przypadku podatnik jest obowiązany do wybrania drugiej formy zryczałtowanego podatku dochodowego lub do wybrania zasad ogólnych podatku dochodowego.

⁷ DzU 1998, nr 144, poz. 930, z późn. zm.; dalej „u.z.p.d.”;

Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych jest również formą opodatkowania, która nie wymaga prowadzenia ksiąg, a jedynie należy założyć ewidencję przychodów. Dodatkowo należy prowadzić wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, ewidencję wyposażenia (art.15 u.z.p.d.) Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych może stosować podatnik, który spełnia warunki określone w rozdziale 2 u.z.p.d.

W odróżnieniu od karty podatkowej, podatnik na podstawie prowadzonej ewidencji przychodów sam wylicza ryczałtowy podatek dochodowy i dokonuje wpłaty na konto właściwego urzędu skarbowego, następnie do końca stycznia następnego roku podatnik ma obowiązek złożenia zeznania podatkowego (art. 21 u.z.p.d.).

Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych jest również zarezerwowany dla małych podmiotów i uzależniony od wielu warunków między innymi od rozmiarów prowadzonej działalności (art. 8 u.z.p.d.). W art. 8 ust. 1 pkt. 6 określa się rozmiary przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, uprawniające do ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, w granicach kwoty 150 tys. euro. Po przekroczeniu wyżej wymienionej kwoty przychodów, podatnicy są zobowiązani zaprowadzić właściwe księgi i opłacać podatek dochodowy na ogólnych zasadach. Ryczałtowe formy opodatkowania są korzystne dla małych firm, które mają stosunkowo wysokie przychody, a niskie koszty uzyskania przychodów. Specyfika ryczałtowych form opodatkowania polega na tym, że wysokość płaconego podatku nie wynika z wysokości osiągniętego dochodu. Wysokość miesięcznych stawek karty podatkowej zależy głównie od:

- wielkości miejscowości gdzie prowadzona jest działalność,
- wielkości zatrudnienia,
- rodzaju świadczonych usług,
- wieku podatnika.

Obliczając podatek ryczałtowy od przychodów ewidencjonowanych, podstawą opodatkowania jest przychód, bez możliwości potrącenia kosztów uzyskania przychodów.

W zależności od rodzaju działalności ma zastosowanie odpowiednia stawka podatkowa (art. 12 u.z.p.d.) i w przypadku stosowania stawki 17% i wyższej, zalety tej formy opodatkowania znikają.

Ważnym argumentem przemawiającym za wyborem ryczałtowych form opodatkowania jest ograniczona liczba obowiązków formalnych i ewidencyjnych w stosunku do innych form opodatkowania.

1.2. Księga przychodów i rozchodów i zasady ogólne opodatkowania

Ustawa z dnia 26.07.1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych⁸ w art. 24a określa obowiązek prowadzenia księgi przychodów i rozchodów lub ksiąg rachunkowych przez jednostki wykonujące działalność gospodarczą w celu ustalenia dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za rok

⁸ Tekst jednolity DzU z 03.04.2012 r., poz. 361; dalej „u.p.d.f.”.

podatkowy. Jednocześnie w art. 24a ust. 3 u.p.d.f. wymieniono osoby, których nie dotyczy obowiązek prowadzenia ksiąg, między innymi opłacające podatek dochodowy w formach zryczałtowanych.

Podatkową księgę przychodów i rozchodów⁹ (zwana dalej PKPiR) prowadzą podatnicy, którzy zgodnie z art. 5a pkt. 20 u.p.d.f. nazwani są małymi podatnikami: „oznacza to podatnika, u którego wartość przychodów ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1 200 000,00 euro; przeliczenia kwoty wyrażonej w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1 000,00 zł”.

W granicach wymienionego limitu, wiele firm prowadzi podatkową księgę przychodów i rozchodów, zaliczaną do tanich, prostych i przejrzystych form ewidencji księgowo-podatkowej.

Rozporządzenie w sprawie prowadzenia PKPiR określa w § 1 szczegółowe warunki, jakim powinna odpowiadać ta księga, aby stanowiła dowód pozwalający na określenie zobowiązań podatkowych.

W § 11 Rozporządzenia o PKPiR zdefiniowano pojęcie księgi rzetelnej i prowadzonej w sposób niewadliwy „za niewadliwą uważa się księgę prowadzoną zgodnie z przepisami rozporządzenia i objaśnieniami do wzoru księgi”, „księgę uważa się za rzetelną, z zastrzeżeniami ust. 4, jeżeli dokonywane w niej zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty”.

W § 12 do § 14 rozporządzenia określono rodzaje dowodów księgowych, które są podstawą zapisów w księdze, a w § 15 do § 26 zdefiniowano sposoby i terminy dokonania zapisów.

Księga przychodów i rozchodów to zestawienie przychodów z działalności gospodarczej i odpowiadających im kosztów uzyskania przychodu, w celu ustalenia dochodu z działalności gospodarczej. W objaśnieniach do PKPiR w ust. 21 do ust. 23 opisano sposób obliczenia dochodu osiągniętego w roku podatkowym, będącego podstawą wyliczenia podatku dochodowego zgodnie z u.p.d.f.

PKPiR i opodatkowanie na zasadach ogólnych jest szczególnie korzystne dla firm, które ponoszą duże koszty działalności gospodarczej, a dochód mieści się w pierwszym przedziale skali podatkowej. W opisanej sytuacji podatek liczony na zasadach ogólnych będzie o wiele niższy niż liczony z zastosowaniem ryczałtowych form opodatkowania. W u.p.d.f. oprócz skali podatkowej zdefiniowano ryczałtową formę opodatkowania tzw. podatek liniowy, liczony w stałej stawce 19% od uzyskanego dochodu (art. 30c ust. 1 u.p.d.f.).

Korzyści z zastosowania podatku liniowego osiągają podatnicy o wysokich dochodach, ponieważ nie wchodzi w drugi przedział skali podatkowej i nie płacą podatku od dochodu w stawce 32%.

1.3. Prowadzenie ewidencji księkowej na podstawie ustawy o rachunkowości

⁹ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26.08.2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, DzU 2003, nr 152, poz. 1475; dalej Roz. o PKPiR.

Ustawa o rachunkowości¹⁰ w art. 2 ust. 2 umożliwia każdej firmie prowadzenie ewidencji księgowej z zastosowaniem zasad rachunkowości określonych ustawą. „Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie mogą stosować zasady rachunkowości określone ustawą również od początku następnego roku obrotowego, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej 1.200.000 euro. W tym przypadku osoby te lub wspólnicy przed rozpoczęciem roku obrotowego są obowiązani do zawiadomienia o tym urzędu skarbowego, właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym”.

W jednostkach prowadzących ewidencję księgową opartą na ustawie o rachunkowości, rejestruje się wszystkie zdarzenia gospodarcze, mające wpływ na majątek jednostki, sporządza się sprawozdania finansowe przedstawiające majątek firmy i źródła jego finansowania, przychody i odpowiadające im koszty, przepływy środków pieniężnych, zmiany w kapitale własnym.

Analiza ksiąg handlowych i sprawozdań finansowych pozwala ustalić wiele wskaźników ekonomicznych, dokonać analizy ekonomicznej i ocenić z dużą dokładnością kondycję firmy i możliwość dalszej kontynuacji działalności. Uzyskanie wielu informacji, dzięki prowadzeniu ksiąg handlowych, ułatwia zarządzanie firmą i podejmowanie prawidłowych decyzji. Mimo wielu zalet tej formy ewidencji księgowej, występują wysokie koszty prowadzenia księgowości, dlatego też małe firmy rzadko dobrowolnie decydują się na prowadzenie ksiąg handlowych. Z tego względu ustawodawca zobligował do prowadzenia ksiąg, zgodnie z ustawą o rachunkowości, duże jednostki (art. 2 ust. 1 pkt. 2 u.r.) oraz pozostałe jednostki wymienione w art. 2 ustawy. Wynik bilansowy ustalony na podstawie prowadzonych ksiąg handlowych nie jest wynikiem podatkowym jak przy PKPiR.

Stosując ustawę o podatku dochodowym od osób fizycznych lub ustawę o podatku dochodowym od osób prawnych¹¹, koryguje się wynik finansowy do wielkości wyniku podatkowego. Tak ustalony dochód podatkowy jest podstawą liczenia podatku dochodowego według skali podatkowej (art. 27 ust. 1 u.p.d.f.) lub według stałej stawki podatku liniowego (art. 30c ust. 1 u.p.d.f.), lub obowiązującej obecnie w u.p.d.p. stawce 19% podatku (art. 19 ust. 1). Zasady ogólne opodatkowania dają podatnikom nie tylko możliwość potrącania kosztów uzyskania przychodów, ale umożliwiają zastosowanie wielu ulg i zwolnień przewidzianych w ustawach podatkowych.

Podsumowanie

Obciążenia podatkowe zawsze ograniczają swobodę działalności gospodarczej,

¹⁰ Ustawa o rachunkowości z dnia 29.09.1994 r. DzU 2009, nr 152, poz. 1223; dalej u.r.

¹¹ Ustawa z 15.02.1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, DzU 2011, nr 74, poz. 397; dalej u.p.d.p.

generują dodatkowe koszty funkcjonowania firmy, niekiedy z powodu nieprawidłowości rozliczeń podatkowych, doprowadzają do likwidacji firmy. Powołując się na „ankietę” s. 7 badania wskazały, że wśród barier rozwoju firm, 35% ankietowanych wskazało wysokość podatków i opłat przewidzianych prawem, co piąty ankietowany wskazał na małe obroty, 8% firm na skomplikowanie przepisów prawnych.

Przepisy prawa podatkowego stawiają wymóg wobec prowadzonej księgowości, a mianowicie obowiązek prawidłowości prowadzonych ewidencji i ksiąg. Rozwiązania prawne systemu finansowo-księgowego pozwalają mikro i małym przedsiębiorcom, wybierać prostsze i korzystniejsze formy opodatkowania i ewidencji księgowej.

Ustawy podatkowe uwzględniają rozmiary prowadzonej działalności gospodarczej i dla tzw. „małych podatników” przewidują zwolnienia podmiotowe, przedmiotowe, ulgi, co znacznie ułatwia powstawanie i funkcjonowanie tych firm. Korzystne rozwiązania często komplikuje fakt ciągłej nowelizacji prawa podatkowego, braku przejrzystości tych przepisów oraz zróżnicowanej wykładni przepisów przez organy skarbowe i sądy. Życzeniem małych jak i dużych podmiotów gospodarczych jest stabilne, przejrzyste, przewidywalne i prorozwojowe prawo podatkowe i gospodarcze.

FORMS OF TAXATION AND ACCOUNTING RECORDS OF MICRO AND SMALL COMPANIES

Summary

Tax burdens always limit the freedom of business activity, generate additional costs for the functioning of a company, and, at times, due to irregularities in calculating tax payments, lead to the liquidation of the company. Based on the “survey” on page 7, the research has shown that among barriers for company development, 35% of those surveyed pointed to the amount of taxes and charges specified by the law, one surveyed in five pointed to low turnover, and 8% of the companies – to the complications in legal regulations. Tax law regulations pose a requirement regarding the records kept, namely the obligation for the regularity of the books kept.

The legal solutions of the financial and accounting system allow micro and small entrepreneurs to choose simpler and more beneficial forms of taxation and accounting records. Tax law takes into consideration the size of one’s business activity, and it provides subjective and objective exemptions and reductions for the so-called “small taxpayers,” which significantly simplifies the creation and functioning of these companies. Beneficial solutions are frequently complicated by the constant amending of the tax law, the lack of clarity of these regulations, and varying interpretation of the regulations by tax authorities and courts. Both small and large economic entities wish for tax and business law that would be stable, clear, predictable and pro-development.

Translated by Ewa Bodal